

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Af BIBELSKE PRÆDIKENER (1816)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 272.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig03val-shoot-idm139670058803728.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Visselig kan Sandheden om, hvordan Skriften skal annammes, og hvorledes den skal bruges, ligesom al Sandhed, indsluttes i heel faa og eenfoldige Ord, thi den skal annammes som et Guds Ord, og den skal bruges som Lyset i det mørke Stæd, der ene kan lyse for os, indtil Dagen fremskinner, og Morgenstjernen oprinder i vore Hjerter. Det er ogsaa vist, at Enhver, som rettelig giver sig Gud i Vold, som giver Gud og Sandhed sit Hjerter heel og udeelt, og udøser det idelig for Gud med al dets Bekymring og Sorg i ydmygelig Bøn, han behøver ikke at undervises ved menneskelig Tale om Skriftens Brug; thi han haver en Salvelse af den Hellige og veed alle Ting, som høre til Liv og Gudfrygtighed; for det eenfoldige Øie er Alting lyst, hvo som er af Gud, hører Guds Ord og kiender det, og elsker det saa inderlig, at det er hans Glæde og Lyst at lytte dertil, og opbygges deraf til en levende Steen i Guds hellige Tempel. Ikkedestomindre er det vist, at vi alle, saalænge vi ere i dette Paulun, trænge til at paamindes, formaner og bestørkes i den nærværende Sandhed ved broderlig Tale; det er ogsaa vist, at en Sandhed, som alle Gudfrygtige føle, kan være saa omtaaget af Løgn, at ikkun Faa see og erkjende den, at kun faa vove at tro Deres Hjerter Vidnesbyrd. Saaledes er det med Sandheden om den Hellige Skrift, og det især, fordi det er saa med den Sandhed om Bønnen, som er Nøgelen til al Gudskundskab og Sandhedserkjendelse. Disse Lærdomme ere i vore Dage blevne bespottede og forvanskede saare; de arrigste Vildfarelser ere med Dristighed og tit med Trædskhed forkyndte som uimodsigelig Sandhed, saa at mange, hvis Hjerter ei vare onde, ere blevne forførde 273 og forvildede fra den Eenfoldighed, som fører til Christum. Da det nu er saa, da de fleste Mennesker ere i dette Stykke som Bølger og lade sig omdrive af hvert Lærdoms Veir, saa gjøres det haardt behov, at vi paamine hverandre, og at Guds Ords Tjenere udlægge det klart og tydeligt, hvorledes det haver sig med det Ord, som ene er mægtig at trøste og saliggjøre vore Sjæle. Lang maatte den Tale vorde, i hvilken alt det skulde udvikles og klares, som i de sidste Dage er indviklet og formørket af dem, der lede Skibbrud paa Troen og bøiede af fra Sandheds Vei, men her maa det være nok at paamine om de synderligste Dele, om det, som maa kaldes Hovedsagen.